

վարդապետին (1), որոնք ինչ խաղեր ասես՝ որ չեն կատարել «կղզիացած» նախավկայի վանքում, խուլ ձորի մէջ եւ Դարաշամբում, որ աշխարհէ անյայտ խաւարի... 'ի վերջոյ ցանկութիւն յայտնեցի այցելել Դարաշամբի եկեղեցուն։ Փոքրիկ, նեղ եւ անդուռն քարէ ծակսից հազիւ կարողացայ մի քանի գիւղացիների հետ ներս մտնել այնտեղ։ 'նչ եկեղեցի․ մի անդանդակատուն խարխուլ անկիւն, փայտէ, կիսաքանդ բեմ, այնտեղ մի քանի հնամաշ գզգզուած աւետարաններ, սաղմոսներ՝ թռչի, ցեցի մէջ կորած, մի կողմը ոչխարի հօտը նսաած որոճալիս, միւս կողմը պծած անասունների կերակուրը — դարմանայարդ․ ծղնոցներ... մի խօսքով դժոխք կարծեցի, դուրս եկայ իսկոյն եւ խելագարութիւնից չը գիտէի ինչ անել։ — «Տարէ՛ք ինձ նախավկայի վանքը», — համբերութիւնից դուրս գալով խնդրեցի կանգնած գիւղացիներին։ Ծեր Մանուկի հետ երկու բարձրահասակ գիւղացի ինձ առաջնորդեցին դէպի վանքը...

ԳՐԻԳՈՐ ԲԱԼԱՍԵԱՆՑ

ԵՐԿՈՒ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԻ ԵՒ ԱՄԱՆՈՎ ԹԱՆ

Կարնոյ լեռնադաշտին մէջ երկու ուղեւորք ճամբորդելով՝ կը հասնին գեղացւոյ մը արան․ այս վերջինս 'ի նշան հիւրասիրութեան ամանով թան կը դնէ առջեւին։ Եւ որովհետեւ միակ մէկ դգալ պատրաստ ունէր, վէճ կը ծագի թէ ո՛վ պիտի սկսի նախ ճաշակել այն թանէն։ Իսկոյն միաձայն հաւանութեամբ կ'որոշեն որ՝ ով որ կարենայ ափ յափոյ ոտանաւորով մը նոյն դաշտին վրայ իզած գիւղերէն գոնէ տասներկուքն յիշել, պիտի գործածէ միակ դգալն եւ թանէն վայելէ։ Յանկարծ իրենց մէջէն ամենէն չարածճին հետեւեալ յանգաւոր տողերն հիւսեց։

Ահա՛ դիմացդ Կաղտառիճ,
Կէղ եւ Դըմէիկ, Սընկառիճ,
Էրչիկ, Փըրչիկ, Էմբէճիկ,
Ճինիս, Բըրդոնք, Դէվըրդճիկ,
Նաեւ Աղուէր, Աղաւեր․
Պարո՛ն դըգալն ասդին բե՛ր։

Զայս ըսելով թանն ամբողջովին լափեց լմնցուց։

Յ. Վ. Մ.

Առիւծեանցը առարկել է․ «Ես չեմ գալ, փող քիչ էք տալիս, ժամ ասելիս ձեր սիրուն կանայք չեն դալիս, այլ միայն տղամարդիկ...»

(1) Սա գործել է յայտնի ղեղծումներ նախավկայի վանքում, որտեղից մի անգամ կաթողիկոսի հրահանգով կանչուեցաւ Էջմիածին քննութեան համար։